

Evangélizáció az Ótemplomban

Az Ótemplomi Evangélikus Gyülekezet szeretettel meghívja Önt és kedves családját az október 31-én kezdődő reformációi evangélizációs sorozatra. Alkalmaink a következő helyszínen és időpontban lesznek:

Oktober 31. péntek 17 óra
Istentisztelet az Ótemplomi Gyülekezeti Házban, Vasút utca 10. Igét hirdet Győri János Sámuel pezsztentzerzési lelkész.

November 1. szombat 10 óra
Tízusa a fiatalok részére a Benka Gyula Evangélikus Iskola udvarában, Kossuth utca 17.

November 1. szombat 17 óra
Istentisztelet az Ótemplomi Gyülekezeti Házban Győri János Sámuel szolgálataival.

November 2. vasárnap 10 óra
Ünnepi Urvasorai Istentisztelet az Ótemplomban. Igét hirdet: Verasztó János kerületi missziói lelkész. Az istentiszteleten megemlékezünk az elmúlt évben elhunytakról.

November 2. vasárnap 15 óra
Szeretevendégség az Ótemplomi Gyülekezeti Házban Verasztó János szolgálataival.

Szeretettel hívunk mindenkit!

Üdvözlét Finnországból!

Üdvözlétünket küldjük a Szarvas és Vidéke olvasóinak. Tizenöt vándor diák és négy tanár érkezett meg – némi bonyodalommal – Joroineenbe. Ez a finn kisváros Hätzer lakossal, egy fémüzemmel és egy hatalmas iskolával rendelkezik. A tanulók száma jóval kevesebb, mint a Vajdáké, de az épületek nagysága legalább háromszoros. A kisváros is hatalmas területen fekszik. A házak között csak sövény van, kerítés nincs, de itt semmi nem tűnik el. Hatalmas terek, ligetek választják el egymástól a lakóházakat.

Az egész település villanegyedekből áll. Ha kikapcsoljuk az utcára, a korlátlan szabadságot érzik. A kisváros peremén túl a végtelen erdők nyúlnak el. A vendéglátók nagyon kedvesek. Az iskola igazgatója, Timo a mi vendéglátónk. Hajnali egy óráig beszélgetünk (mindenfélén nyelven, de főképp Viszok Tünde és Darida Andrásné tolmácsolásával.)

A szarvasi gyerekek bekapcsolódtak az órák menetébe: finn tudósok nyomába szegődtek az internet és a könyvtár segítségével. Kutatásaik eredményéről néhány nap múlva számol-

nak be a tanítási órán – angol nyelven.

Mi rajzórákat néztünk meg – a művészet nyelve nemzetközi. Fakultatív órák, sajátos témakörökkel. Ismerkedtünk a finn klasszikus festőkkel, megnéztük egy mexikói főiskola kiállítását. Jártunk az iskola tanműhelyekben.

Millióértékű faipari és vasipari gépek, tökéletes elszívó berendezések. Egy ipari üzem is megirigylhetné. Az általános iskolások mindent ingyen kapnak: a könyveket, az ebédet (ez utóbbit a középiskolások is) és az iskolai szolgáltatásokat.

Itt már tél van. A lombhullató fák lombtalanok, az örökzöldek (elsősorban fenyők) sövényként szegélyezik az utakat. Kilenc fokos hideg van, vékony hóréteg borítja az utakat.

Itt minden euróval mérnek. Minden jóval drágább, mint nálunk, de a fizetések is jóval nagyobbak.

A szülők megnyugtatósára:

irodák a gyerekek remekül érzik magukat, lubickolnak ebben a másik világban. Üdvözlétüket küldik a "világjáró" vajdasok és tanáraik, valamint a levélíró: **Kutas Ferenc**

Libiomfi

Voltak először a szígyes filmek, a Tírpák Tv, meg a hasonló ökörségek, aztán jöttek azok az anarchista bábfilmek vagy hogy is nevezzem őket: a Pesti Mese meg a Szegény Peti Nagymamája, és látták, hogy ez jó, úgyhogy megcsinálták az első igazi rövidfilmeket is, az uristen@menny.hu – t, meg a Legkissebb film a legnagyobb magyarról-t, és miután mindezzel megvoltak akkor a Stefanovics Angéla, a Végh Zsolt, meg a Kálmánchelyi Zoltán gondolt egyet, és a világra segítette a Libiomfi című szösszenetet, aminek persze vajmi kevés köze van a Libiomfi-hoz, lévén, hogy míg az előbbi egy elmeháborodott színházi rendezőről szól, a Libiomfi nem. Szóval van ez a Libi bácsi (Mucsó Zoltán, akit talán az újabb Jancsó-filmekben ismerhet a nagyérdemű, egyébként meg a Bárka színház oszlopos tagja), akinek a legnagyobb vágya, hogy színpadra állíthassa a Micimackót, persze nem azt az elwaldtsineyedett szemetet, hanem az originál

milnést, tele étellel meg afféle igazi állatokkal, úgyhogy főszereplőként csakis a villanyszámolás, a sarki jókislány, a BKV jegyellenőr meg a szomszéd nagymama kerülhet szóba... többet meg nem árulok el akkor se. Tény, hogy a Libiomfi fura egy darabnak tűnik eleinte, és ha az ember nem képes beleszokni ebbe a vígjáték – szociodráma – musical egyvelegbe akkor csak átkozhatja magát, hogy miért nem maradt inkább otthon, és leste a Betty a csúnya lányt, de ha sikerül ráérezni az izére akkor bizony kellemes lesz az est. Rekeszizompróbaló, hogy úgy mondjam. Eredetiek a szereplők, olyannyira, hogy mindenki a saját nevén jelenik meg (értik, a Stefanovics Angéla Angéla... – kivéve persze Libi bácsi nevét, aki a való életben Diósi Gábor...)

Külön szeretném jelezni, hogy majd amikor temetik a nagymamát akkor az nagyon vicces lesz. **AblakZsiráf, the Pooh**

Idézőjel

Ha majd kivágtad az utolsó fát, megmérgezted az utolsó folyót és kifogtad az utolsó halat, rádöbben, hogy a pénz nem ehető.

(Indián mondás)

Nyugdíjas hírek

A Szarvasi Aranykor Nyugdíjas Érdekvédelmi Egyesület 2003. november 6-án, csütörtökön 15 órakor taggyűlést tart a Vas-és Fémipari Rt. éttermében. Meghívott előadó: Oltyán Sándor rendőr alezredes, a Szarvasi Rendőrkapitányság vezetője. Az egyesület vezetősége szeretettel várja a tagságot és az érdeklődőket.

A Szarvasi Nyugdíjas Érdekvédelmi Egyesület soron következő gyűlést november 5-én, szerdán tartja, délután 3 órától a Vasipari Étteremben. A meghívott vendég Domokos László országgyűlési képviselő. A tagságot és az érdeklődőket szeretettel várja az egyesület vezetősége.

A Vásárhelyi Terv

Vizsgázalkodási kérdések a XXI. század elején címmel konferenciát rendez a Gépipari Tudományos Egyesület Békés megyei szervezete és a Halászlát és Öntözési Kutató Intézet Szarvason november 4-én. Az előadások a Vásárhelyi Terv továbbfejlesztése témakörébe illeszkednek.

Kutyák a kifutón

Még hozzá nem akármilyen kutyák, hanem német juhászkutyák szerepeltek a Magyar Német Juhászkutya Klub szarvasi szervezete szezonzáró klubkiállításán, október 19-én, vasárnap. A Petőfi utca végi kiképző telepen az éppen morcosra fordult időjárás ellenére sokan érkeztek, a 62 nevezőből 58 kutyát vezettek fel a nemenkénti öt-öt osztályban. A kutyák előtt a küllemvizsgálaton estek át, fogaikat, tetőválsíj számukat, külső nemi jegeiket viz-

gálták, majd a mozgásbani bírálat következett. A klubkiállításon az ún. kettős felvezetést alkalmazták, nem a gazdák fogták a pórát,ők a pályán kívülről igyekeztek kedvenceiket a legelőnyösebb pozícióba csalogatni. Hogy a közönség is jobban élvezhesse a kiállítást, dr. Bartolák Zoltán kihangosítva mondta el a kutyák jellemzőit. Az évadzáró kiállításon öt szarvasi kutyát vezettek föl, közülük Bankó Pál növendék szukája osztályának győztese lett. A versenyt kö-

vetően Bankó Pál – vagy ahogyan sokan ismerik: Epo – elmondta, a tenyésztés igen nehéz feladat, sport gyanánt viszont mindenkinek javasolja a kutyát tartását, s hogy ismeretekre, gyakorlatra tegyenek szert, szívesen látják szombat délelőttönként a kutyásokat a kiképző telepen. Ha a német juhászkutya tartásához érez valaki kedvet, azt a klubba is örömmel várják, a szarvasi vezetőnél, Szklenár Pálnál jelentkezhetnek az érdeklődők.

Erkölcsmemesítő írás mindenkinek

Író-olvasó találkozót rendeztek Szilvássy László helytörténész, íróval a Család és közelet című kötetének megjelenésé alkalmából október 17-én a Polgármesteri Hivatal földszinti kistermében.

A találkozót a Nyitott Könyvtár Hét keretében belül a Városi

Könyvtár szervezte, s a találkozó témáját szolgáló könyvet Szenes János, a Szarvasi 7 főszerkesztője mutatta be. Szenes János elmondta, hogy a Család és közelet azon kevés kötetek egyike, melyet rövid időn belül nagyon sokan méltattak, s szemezgettett is néhányat a tetszésnyilvánító levelekből, melyekben Laci bácsinak gratuláltak a művéhez. Az író a legtöbb megjelent műven túl beszélt az eltelt 10 év munkásságáról is, amiből kiderült, hogy 11 kötetet jelent meg, amik jórészt szépirodalmi, honismereti és helytörténeti válogatásokat tartalmaznak. A tizenegy kötetből viszont kettő-

kivétel, mert azokat inkább erkölcsnemesítő írásoknak szánta. E kategóriába tartozik a mostani könyve és a Viselkedjünk című gyűjtemény is, mely alapvető illetémtant tartalmaz. Kitért arra, hogy a Család és közelet című művét Zalán nevű egyszem unokájának ajánlotta, hisz már megfogánása előtt elhatározta, hogy ha nagypapa lesz, akkor az unokájának ezzel is ki fogja fejezni szeretetét. A jelenlétüknek azt is elárulta, hogy többet már nem akar írni, viszont még dolgozik egy köte-

ten, ami a Nagy emberek, hírességek címet viseli. Szándékában áll, hogy ezt már nem adja ki, hanem kéziratként hagyja meg Zalánnak, aki ha csak egy cseppnyi írói vénával is rendelkezik, akkor be fogja fejezni. Az ez északoképp Laci bácsi felolvasott néhány verset a kötetből, többek között Pósa Lajos: Magyar vagyok című alkotását, amit elmondása szerint hitvallásának tart, majd megköszönte a részvételt, elbúcsúzott a jelenlévőktől.

J. K.

Bele az éjszakába 11. Moltobenprimopizza

Unom magam. Szóval ez az igazság. Hetek óta ez megy, és csak nem tudok a végére járni annak, hogy mi a fene is az én nagy bajom – lehet, hogy allergiás lennék valamire? Na nem, azért ott még nem tartunk, a múltkor, úgy két, három éve a Géről is kiderült, hogy allergiás a porra, bement a ZeSzTékába, ott meg mindenféle tüket meg gyanús fecskendőket dugdosztak belé, tisztára olyan lehetett, mint a Jákob Lajtorjájában a Tim Robbins – hát kell ez nekem? Akkor meg biztosan a hideg, csak az lehet, mert én mindig is szerettem volna inkább olyan helyen lakni, ahol mindig süt a nap, például Jamaica, vagy nem is! Inkább legyen itt mindig olyan meleg, mint mondjuk azon a nyáron, amikor egy meztelnyű fagyizabálást követve felpattantam a harliekormányos piros tacsó kerékparomra, és elindultam a Gyéékhez, hogy jöjjen ki biciklizni, és tekertem a pedált, és csak lestem a kristálytisza kék eget, meg néha az utat is, mert az úgy gőzölgött, mint a ruhák télen, amikor Anyu kikapasztja őket a szárítóra, s azok szinte dideregnek, ahogy menekül belőlük az a fenenagy forróság...éshát persze túl gyorsan hajtottam a cangámat, és amikor be akartam kanyarodni a Gyéék házához a bicikli felfalta a kislábjamat, és majdnem le is nyelte, de aztán megiscsak

visszaköpte a küllői közül. Szóval csak azt akarom mondani, hogy már a szombat esték sem ugyanazok. Szeretem én a Pizzériát is, ott van a főslí mellett, kinn a város szélén: van zene, amit szeretek, van csocsó, amit szintén, és van egy vécejú, amibe ha be megy az ember, akkor jó esélye van arra, hogy ittas és nagydarab elemek ráördítanak, hogy „Hogy van az németül, hogy szépe?!“ mire a kérdezőt nyugot néz, és azt mondja „Hát...schön...“ és akkor azok is nyugot néznek, és meglótt kitörtörogánnak a helységéből csak annyit mondanak: „Vazze“, ez tudja...! Megtán ha az ember enni akar, akkor ehet is, bár az igaz, hogy a pizza méretei nem teljesen fedik azt, amit én egy éhköp közepén megálmodok magamnak, de a franc akar kötözödni, a tésztájuk meg tényleg jó, de szerintem a Pizzéria nem is annyira arról szól, hanem azokról az egymás lábára lépkedős szombat éjszakákról, amikor annyian vannak, hogy érdemesebb egyszerre megvenni az esti sóriclinadagot a csocsózáshoz, mint minden tízpercben tizenötöt várni egy újabb üveg... Mondom, nem a Pizzériával van baj, adok is neki mindjárt egy sziklaszilárd nyegest, hanem velem, valami kiludkadt belül, és sehogyse sikerül befoltozni.

A Duna meg csak jón. **AblakZsiráf**

Szarvas és Vidéke Önkormányzati Hetilap. Megjelenik minden csütörtökön. Felélő szerkesztő: Tati László. Munkatársak: Keserű Zsuzsa, Janeckó Katalin

Kéziratokat nem örzünk meg és nem küldünk vissza.

Szerkesztőség: Városháza 5540. Szarvas, Szabadság u. 25-27. Telefon / Fax: 66/312-284 Email: szvid@szarvas.hu

Kiadja: Szarvas Város Önkormányzata Felélő kiadó: Dr. Melis János • Nyomtatja: Fazekas András és Fiai, Szarvas, Kossuth u. 24. Telefon: 66/313-896 Engedélyszám: HU ISSN 0238-1435